

Zarzuty i główne argumenty

Naruszenie zasady proporcjonalności i w konsekwencji nałożenie niewspółmiernej kary na osoby trzecie będące beneficjentami decyzji, która okazała się być nieprawidłowa.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Udine (Włochy) w dniu 9 kwietnia 2018 r. – Fallimento Tecnoservice Int. Srl / Poste Italiane SpA

(Sprawa C-245/18)

(2018/C 249/11)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale ordinario di Udine

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Fallimento Tecnoservice Int. Srl

Strona pozwana: Poste Italiane SpA

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 74 i 75 dyrektywy 2007/64/WE⁽¹⁾, w brzmieniu obowiązującym w dniu 3 sierpnia 2015 r. i w zakresie obowiązków oraz granic odpowiedzialności dostawcy usług płatniczych, transponowane do włoskiego porządku prawnego przez art. 24 i 25 dekretu ustawodawczego nr 1[1]/201[0], należy interpretować w ten sposób, że mają one zastosowanie wyłącznie do dostawcy usług płatniczych osoby zlecającej wykonanie takiej usługi, czy też w ten sposób, że znajdują one zastosowanie również do dostawcy usług płatniczych odbiorcy?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniająca dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylająca dyrektywę 97/5/WE (Dz.U. 2007, L 319, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 12 kwietnia 2018 r. – Stadt Euskirchen / Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

(Sprawa C-253/18)

(2018/C 249/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stadt Euskirchen

Strona przeciwna: Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

przy udziale: SVE Stadtverkehr Euskirchen GmbH, RVK Regionalverkehr Köln GmbH

Pytania prejudycjalne

Czy art. 5 ust. 2 zdanie drugie lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1370/2007⁽¹⁾ ustanawiający obowiązek samodzielnego świadczenia przeważającej części usług publicznych w zakresie transportu pasażerskiego wyklucza zlecenie przez podmiot wewnętrzny świadczenia tej przeważającej części usług spółce, w której podmiot ten posiada 2,5 % udziałów, a pozostałe udziały posiadają pośrednio lub bezpośrednio inne właściwe organy?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70, Dz.U. L 315, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 11 kwietnia 2018 r. – State Street Bank International GmbH / Banca d'Italia

(Sprawa C-255/18)

(2018/C 249/13)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: State Street Bank International GmbH

Strona pozwana: Banca d'Italia

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy „zmiany statusu”, które w rozumieniu art. 12 rozporządzenia (UE) 2015/63⁽¹⁾, nie wpływają na obowiązek składkowy, obejmują także połączenie w drodze przejścia instytucji podlegającej uprzednio nadzorowi krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez spółkę dominującą z innego państwa członkowskiego, które nastąpiło w okresie składkowym, oraz, czy zasada ta dotyczy także sytuacji, w której przejście oraz wynikające z niego rozwiązanie instytucji nastąpiły w roku 2015, w momencie, gdy ani krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ani fundusz krajowy nie zostały jeszcze formalnie ustanowione przez państwo członkowskie, zaś wysokość składek nie została jeszcze obliczona?
- 2) Czy tenże art. 12 rozporządzenia (UE) 2015/63 w związku z art. 14 tego rozporządzenia oraz art. 103 i 104 dyrektywy 2014/59/UE⁽²⁾ winien być interpretowany w ten sposób, że również w przypadku połączenia w drodze przejścia przez spółkę dominującą z innego państwa członkowskiego w roku składkowym, instytucja powinna być zobowiązana do zapłaty składki za cały ten rok, nie zaś w kwocie proporcjonalnej do liczby miesięcy, w czasie których podlegała ona nadzorowi organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pierwszego państwa członkowskiego, analogicznie do przepisów dotyczących instytucji „niedawno objętych nadzorem”, określonych w art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/63?
- 3) Czy w rozumieniu dyrektywy 2014/59/UE oraz rozporządzenia (UE) 2015/63, a także zasad regulujących system narzędzi służących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków te same przepisy uchwalone w odniesieniu do składki zwyczajnej, a w szczególności art. 12 ust. 2 rozporządzenia 2015/63 powinny być stosowane – w odniesieniu do momentu określenia podmiotów zobowiązanych do uiszczania składki oraz wysokości składki – także do składki nadzwyczajnej, uwzględniając jej charakter oraz przesłanki stanowiące podstawę jej nałożenia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. L 11, s. 44).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173, s. 190).